

‘Beeld van Paulus mag genuanceerder’

■ Christelijke cabaretier en liedjesschrijver Jan Jaap Wubs treedt op in Diever en stelt apostel centraal

LEO POLHUIJS

DIEVER Wat Zullen Wij Dan Van Deze Dingen Zeggen? Dat is de titel van de voorstelling van Jan Jaap Wubs in de Kruiskerk in Diever. De christelijke cabaretier en liedjesschrijver uit Delfzijl stelt de persoon van Paulus centraal. „Door het maken van mijn voorstelling heb ik hem veel beter leren kennen.”

Wubs kwam met de Drentse geloofsgemeenschap in contact, nadat hij een aantal promotieemailtjes had rondgestuurd en een positieve reactie kreeg. Hij krijgt de meeste aanvragen uit de Gereformeerde kerken of uit PKN-hoek. „Dat neemt niet weg dat ik ook wel eens een voorstelling verzorg in bijvoorbeeld een Evangelische kerk. Ik sta door het jaar heen op podia op verschillende locaties in het land, vooral in het Noorden.”

Jan Jaap combineert zijn artiestenbestaan met een kantoorbaan. Hij zou van de muziek wel zijn beroep willen maken. „Maar dat lukt nog niet en misschien wel nooit... We hebben als Nederlandstalige christelijke artiesten in een klein afzetgebied. Op die manier is continuïteit in optredens (avond aan avond op toneel, of in ieder geval regelmatig) of rendabele verkoop van de muziek lastig te realiseren.” Jan Jaap heeft contact met andere christelijke artiesten, bijvoorbeeld tijdens het jaarlijkse weekend voor liedjesschrijvers.

‘Paulus stelt zich vaak juist bescheiden op en ik heb veel geleerd van de manier waarop hij Jezus navolgde.’ FOTO FAMILIE WUBS

Geloof als basis

Wubs is aangesloten bij de Christelijke Gereformeerde kerk. Het geloof is voor hem de basis van waaruit hij naar de wereld en naar zichzelf kijkt. In de voorstelling staat de apostel Paulus centraal en daarmee de boodschap van Jezus. Jan Jaap wil mensen aan het denken zetten, zodat ze zaken met andere ogen gaan zien. „Veel mensen zien Paulus als iemand met een grote mond, die de dingen wel heel erg zwartwit ziet. Maar mijn beeld is wat genuanceerder. Paulus stelt zich vaak juist bescheiden op en ik heb veel geleerd

van de manier waarop hij Jezus navolgde. Dat wil ik ook graag op mijn publiek overbrengen.”

Als het aan de artiest ligt, gaan bezoekers na afloop blij naar huis met nieuwe inzichten over Paulus, waarbij de liedjes die ze hebben gehoord nog nagonzen in hun hoofd.

Romeinen

Het thema komt uit de brief van Paulus aan de Romeinen. Wat Zullen Wij Dan Van Deze Dingen Zeggen?, is de tweede voorstelling van Jan Jaap. Hij werkte er een jaar aan. In april

‘Ik wil mensen aan het denken zetten. Zaken met andere ogen gaan zien’

komt een album uit met liedjes uit deze nieuwste show. Ook van zijn eerste voorstelling, Johannes vertelt, is een album verschenen. Beide albums zijn opgenomen in samen-

werking met producer Rob Buis, de man van de bekende zangeres Joke Buis. „Ik heb thuis wel de mogelijkheid om muziek te maken en op te nemen, maar als het echt professioneel moet zijn, moet ik het ergens anders zoeken.” Jan Jaap begeleidt zichzelf op piano en gitaar.

Luisterliedjes

Jan Jaap laat zondag elf nieuwe luisterliedjes horen, allemaal in het Nederlands. Tot deze liedjes behoren onder meer, Purper, over de purperverkoopster Lydia en de onbekende

God waar Paulus het over heeft. „Het eerstgenoemde liedje is meer gedragen, het tweede doet denken aan de stijl van Drs. P. Ik leg veel humor in mijn voorstelling maar dat moet wel passen bij het moment. Het lied dat gaat over de gekruisigde Jezus Christus is bloedserieus, daar horen geen grappen bij.”

Wat Zullen Wij Dan Van Deze Dingen Zeggen? Duurt twee maal veertig minuten met pauze en wordt gespeeld op zondag 4 februari in de Kruiskerk in Diever, aanvang 19.15 uur. De toegang is vrij.

Overdenking

Eelco Kuiken

Christus en de crimineel

Pasen komt eraan, het belangrijkste feest van het christendom. Jezus stierf voor onze zonden, opdat wij zalig worden, zo leerde ik vroeger op de zondagsschool. Christus werd gemarteld en vermoord voor ons zondaren. Hij bracht het ultieme offer: Zijn leven.

Al sinds mijn kindertijd worstel ik met Goede Vrijdag en Pasen. Het verhaal van de dood van Christus is gruwelijk. Eerst de geseling die veel mensen al niet overleefden, vervolgens de kruisiging, waarbij er penen van achttien centimeter door 's mans enkels en polsen werden geslagen. Daarna het creperen en vervolgens de dood. Het bloed gutst uit de Bijbel. Gruwelijk. Ik wil aan het lijden van Jezus niks af-

doen, maar Hij wist natuurlijk wel dat Hij na drie dagen uit de dood zou opstaan. Dat voorspelde Hij ook aan zijn vrienden. ‘Ik vernietig de tempel en bouw hem in drie dagen weer op’, zei Hij eerder, verwijzend naar zijn sterven en opstanding.

Jezus gaf zijn leven voor onze zonden, maar na drie dagen stond Hij op uit de dood. Heeft Hij zijn leven dan wel gegeven? Stel ik geef iemand een cadeau en drie dagen later haal ik het weer op, heb ik diegene dan wel met mijn gift verblijd? Iemand die zijn leven geeft voor een ander, ziet de dood als het ultieme offer.

Toen ik mijn probleem tijdens de godsdienstles aan de juffrouw voorlegde, zei ze dat ik niet zo diep

moest nadenken. Tuurlijk was Christus voor onze zonden gestorven. Hij was toch gekruisigd en overleden? Bovendien was Jezus heilig én onschuldig en dat kon ze van mij niet zeggen. Wat zeurde ik nou. ‘Neem het gewoon aan.’

Mijn vader die mijn strenggelovige moeder vaak treiterde met haar diepe overtuiging, deed er nog een scheepje bovenop. Volgens hem hingen onverlaten en booswichten in de Romeinse tijd wel vijf dagen aan het kruis, voordat ze een verschrikkelijke dood stierven. ‘Bij Jezus duurde het een middag’, zei hij. Met andere woorden: het was wel vervelend, maar het had erger gekund. Mijn moeder reageerde altijd woedend op dit soort opmerkingen. Tegen de zondagsschooljuf-

frouw durfde ik dit niet te zeggen.

Mijn vader fietste vaak met een vriend die dominee was. De voorganger wilde op een gegeven moment niet meer met pa rondrijden, vanwege diens snedige opmerkingen, over geloofszaken.

Toch kreeg ik antwoord op mijn vraag. Jezus zorgde daar zelf voor, want de kruisiging is in de Bijbel uitgebreid beschreven. Naast de Heiland hingen ter linker- en ter rechterzijde twee moordenaars. Ook zij werden ter dood gebracht. Iedereen bespote Jezus, maar een van de kruisgenoten deed dat niet. Hij had in de gaten dat Jezus niet van deze wereld was. Er ontstond een gesprek tussen Christus en de

crimineel. Niet alleen vergaf Jezus zijn buurman, maar ook beloofde Hij hem de hemel. ‘Heden zult gij met mij in het paradijs zijn’, beroemde woorden, uitgesproken aan het kruis. Wat de man ook had gedaan, Christus reikte hem in al zijn pijn en ellende een vergevende en liefdevolle hand. Dat is voor mij de crux van dit verhaal.

Oprecht vergeven is het moeilijkste dat er is. De meeste mensen redden dit niet. Wie een ander zonder voorwaarden vergeeft, zorgt voor een dubbele bevrijding. Dader én slachtoffer krijgen een nieuw leven. De muur in jezelf en de barrière tussen jou en de ander verdwijnen. Het voorhangsel scheurt. Een mooier cadeau is er niet.

